

Škola pádlování - Boof, aneb spásný záběr

Když se vydáme pádlovat na řeku, předpokladem je dobré zvládnutí všech základních záběrů. Když chceme jezdit dále a zlepšovat svoje jezdecké schopnosti, k základním záběrům přibude ještě spousta dalších věcí.

Je třeba naučit se bezchybně a stoprocentně eskymovat, postupně číst vodu, jistit, prohlížet nebezpečná místa, mnoho dalšího a třeba taky boofovat. Ale co je to ono magické bofovaní. Kamarádi si povídají, jak to nabofovali a nebo právě naopak nenabofovali a pak bylo zle. Zní to jako nějaké magické zaklínadlo, ale v podstatě to nic až tak těžkého není. Pokusím se vám tento termín srozumitelně vysvětlit.

Boof je dopadnutí lodě na plocho (na dno lodě) po skoku či vodopádu a podobně. Můžete ho využít třeba když skáčete na válec, nebo si nemůžete dovolit skočit hluboko pod vodu. V čem bofovaní spočívá a v čem je jeho výhoda? Základem úspěšného boofu je načasování posledního záběru pádlem. Před skokem je dobré se pořádně rozjet, ale není nutné pádlovat až na hranu. Pokud to situace dovoluje, můžeme jeden nebo dva poslední

záběry vynechat. Připravíme si pádlo, jeden jeho list natáhneme dopředu ke špičce lodi a čekáme, až přijde hrana. Pádlo pak dáme za hranu a mohutně zabereme zhruba k pasu. Při záběru chcete jakoby rychle dynamicky povysadit pánev.

Když je skok dostatečně vysoký a máte čas, tak během letu je důležité jít opět do předklonu, dát si pádlo vedle lodi, či si ho připravit na záběr po dopadu. Jelikož bofoujete za účelem dopadnutí naplocho, ne hluboko pod vodu, je dobré být v předklonu, abyste si při dopadu neporanili páteř, což by se vám při větší výšce mohlo stát. Dávejte si také pozor na to, abyste nepolíbili špricku, a to by byl ten lepší případ, paluba je totiž o dost tvrdší. Při letu si dejte zároveň pozor, aby pádlo bylo vedle lodi, přeci chcete ještě pádlovat a ne ho zlomit o palubu. Další možnost je během letu těsně před dopadem jakoby patami trochu přitlačit špičku lodi dolů. Loď by měla jít maličko pod vodu, tím se utlumí náraz, poté loď hned vyskočí z vody jako žabka.

Bofovat je možné též na obě ruce (poslední záběr), někomu se lépe zabírá pravou, jinému levou, ale je dobré zvládat to na obě ruce. Posledním záběrem si totiž nasměrujeme loď tam, kam potřebujeme, především když je potřeba skočit do strany. Nedoporučuje se bofovat vysoké vodopády, kde hrozí nebezpečí poranění zad. Ale vše závisí na dopadu vodopádu ,pokud tam je obrovská probulaná peřina, dá se skočit i desetimetrový vodopád bez toho, aby se vám něco stalo. Pozor, pak se můžete divit, jaká je to rána ze dvou metrů do klidné vody.

Lze také bofovat šikmý skok, kde není čitelná hrana, dole pod ní je pouze válec. Je dobré pohlídat si načasování, připravit si záběr a špičku lodi nadhodit nad válec. Zaberete a nohy přitáhnete s lodí k břichu, můžete se i trochu zaklonit. To vše doporučuji trénovat především na malých skůčkách a válečkách. Velká chyba by byla vrhnout se hned na první „desítku“, kterou objevíte.

Přeji spoustu úspěšného bofovaní a legrace na vodě.